

عنوان مقاله:

تأثیر نسبت اختلاف عمق بالادست و پائین دست به میزان بازشدگی دریاچه بر ضریب آبگذری در حالت مستغرق

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علیرضا نصراللهی - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های هیدرولیکی دانشگاه پیام نور تهران

مجتبی صانعی - دانشیار گروه مهندسی رودخانه و سواحل پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

خلاصه مقاله:

دریاچه های کشوئی به منظور تنظیم و کنترل و همچنین اندازه گیری میزان دبی عبوری در کانال ها مورد استفاده فراوان دارند، در این مقاله سعی شده با بررسی نسبت های مختلف اختلاف عمق بالادست به عمق پائین دست ($\Delta h = y_0 - y_t$) به میزان بازشدگی دریاچه (a) و اثر این نسبت ($\Delta h/a$) بر روی میزان ضریب آبگذری (C_d) در دریاچه بپردازد و ضمن مقایسه دریاچه کشوئی لبه تیز با دریاچه کشوئی نیم استوانه ای همزمان اثرات شکل مقطع دریاچه را بر روی مقادیر (C_d) مدنظر قرار داده و با رسم نمودارهای لازم به تجزیه و تحلیل پرداخته شود. بدین منظور آزمایش هایی در یک فلوم با ابعاد $250 \times 250 \times 7000$ میلیمتر با استفاده از دریاچه های کشوئی لبه تیز و نیم استوانه ای با انحنای بالادست انجام شد. با تغییر در پارامترهای مورد نظر همچون میزان دبی عبوری و بازشدگی های مختلف دریاچه نسبت به تعیین مقادیر y_0 و y_t و Δh اقدام نموده و نسبت های ($\Delta h/a$) در بازشدگی های مختلف تعیین و با ترسیم نمودارهای ($\Delta h/a - C_d$) به بحث و بررسی پرداخته شد. نتایج نشان می دهد که استفاده از دریاچه های نیم استوانه مقدار ضریب آبگذری را تا 57 % نسبت به دریاچه کشوئی قائم لبه تیز افزایش می دهد. همچنین افزایش قطر نیم استوانه باعث افزایش ضریب آبگذری می شود.

کلمات کلیدی:

مدل آزمایشگاهی، دریاچه کشوئی، دریاچه نیم استوانه‌ای، ضریب آبگذری، استغراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/272496>

